

anklagemyndigheden, bør dette derfor ifølge udvalget som udgangspunkt fremgå udtrykkeligt af loven.

Udvalget foreslår i overensstemmelse hermed, at der i retsplejelovens § 724, stk. 1, og § 749, stk. 3, indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at den forurettede skal underrettes om afgørelser om henholdsvis påtaleopgivelse og afvisning af en anmeldelse. Heraf følger også, at forurettedes klageadgang med hensyn til sådanne afgørelser præciseres i loven.

Udvalget foreslår endvidere, at forurettedes nære pårørende skal underrettes, hvis forurettede er afgået ved døden, og at de pågældende i givet fald skal have klageadgang. Dette gælder, uanset om dødsfaldet skyldes den pågældende lovovertrædelse.

Udtrykket »nære pårørende« svarer til det udtryk, der anvendes i retsplejelovens § 41 d og § 1020 e (om henholdsvis aktindsigt og advokatbeskikkelse i straffesager mod politipersonale). Efter omstændighederne vil andre, f.eks. søskende, også kunne anses for at være nære pårørende, hvis der har været et sådant særligt forhold mellem de pågældende og den forurettede, at der må antages at være tale om en tilsvarende betydelig følelsesmæssig belastning som følge af dødsfaldet. Det er forudsat, at underretning alene skal ske til den eller de i kredsen af nære pårørende, som umiddelbart må antages at have stået afdøde nærmest på tidspunktet for dødsfaldet. Hvis forurettede efterlader sig en ægtefælle eller samlever, må det i almindelighed antages at være denne person, som har stået forurettede nærmest. Det vil efter den foreslåede regel herefter være tilstrækkeligt alene at underrette ægtefællen eller samleveren.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.3.2.1. og 4.3.2.2.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Særligt om pligten til i visse tilfælde at underrette forurettedes nære pårørende bemærkes, at udtrykket nære pårørende i de foreslåede bestemmelser forstået vil omfatte den eller de familiemedlemmer mv., som har stået forurettede nærmest på tidspunktet for dødsfaldet. Det tiltrædes i den forbindelse, at en ægtefælle eller samlever i almindelighed må antages at være den person, som har stået forurettede nærmest, således at det vil være tilstrækkeligt alene at underrette ægtefællen eller samleveren. Har forurettede ikke efterladt en ægtefælle eller samlever, må det bero på de nærmere konkrete forhold, hvilken eller hvilke personer inden for kredsen af forældre, børn, søskende mv. som kan anses for at have stået forurettede nær-

most og dermed omfattet af udtrykket nære pårørende i de foreslåede bestemmelser.

Der henvises til lovudkastets § 1, nr. 4 og 12 (retsplejelovens § 724, stk. 1, og § 749, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

Tiltalerejsning og retsmødeanmodninger

Strafferetsplejeudvalget finder også, at det bør fremgå klart af retsplejeloven, at den forurettede skal underrettes om, at der er rejst tiltale eller indleveret retsmødeanmodning til retten med henblik på behandling som tilståelsessag. En sådan regel vil være i overensstemmelse med den praksis, der allerede følges i dag, hvor enten bistandsadvokaten eller den forurettede orienteres, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 2/2001. Efter udvalgets opfattelse bør det endvidere fastsættes, at forurettedes nære pårørende skal underrettes, hvis forurettede er afgået ved døden.

Der er efter den foreslåede bestemmelse ikke pligt til at underrette forurettede på en bestemt måde. Underretning kan således f.eks. ske ved at sende en kopi af anklageskriftet til den forurettede eller ved, som det er praksis i dag, at sende et standardbrev indeholdende oplysninger om den rejste tiltale eller sigtelse i en retsmødeanmodning, samtidig med at sagen sendes til retten. Det er forudsat, at hvis der sendes en kopi af anklageskriftet eller retsmødeanmodningen, skal eventuelle forhold, som ikke vedrører den forurettede, udgå. Dette gælder også den tiltaltes personnummer.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.3.2.1. og 4.3.2.2.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovudkastets § 1, nr. 11 (retsplejelovens § 741 f) og bemærkningerne hertil.

Tiltalefrafald

Forurettede har efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse en væsentlig interesse i at blive underrettet i tilfælde, hvor en straffesag bliver afgjort med et tiltalefrafald, uanset at forurettede ikke kan påklage en afgørelse om tiltalefrafald.

På den baggrund foreslår udvalget, at der i retsplejeloven indsættes en bestemmelse om, at der skal gives underretning til forurettede om afgørelser om tiltalefrafald. Udvalget finder, at også forurettedes efterladte nære pårørende samt andre, der må antages at have en rimelig interesse deri, bør underrettes.

Udvalget foreslår ikke nogen pligt til at underrette forurettede på en bestemt måde. Underretning kan således bl.a. ske ved at sende en kopi af afgørelsen eller ved at sende et standardbrev indeholdende oplysning-